

Sygn. akt III Cz 19/15

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 maja 2015 r.

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 7 lipca 2014 r., sygn. akt I C 1036/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i w tym zakresie sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Rybniku do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 19/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rybniku w postanowieniu z dnia 7 08 2014r. oddalił wniosek powoda J. S. o zwolnienie go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, uznając, że nie uwiarygodnił on swoich wydatków, nie wskazał czego dotyczą „inne opłaty” i nie dołączył związanych z nimi rachunków, dołączył do pozwu nieaktualny odpis księgi wieczystej oraz że w części powództwo jest oczywiście bezzasadne i yum samym „mniejsza byłaby opłata od pozwu”.

Orzeczenie zaskarżył **powód J. S.**, który wnosił o jego zmianę, przez uwzględnienie wniosku i zwolnienie go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

Zarzucił, że Sąd pierwszej instancji ferując zaskarżone orzeczenie bezzasadnie przyjął, że nie wykazał on swoich wydatków oraz przedwcześnie przyjął, że powództwo jest bezzasadne.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Zgodnie z regulacją art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 07 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 167, poz. 1398, z późniejszymi zmianami) skutecznie zwolnienia od kosztów sądowych domagać się może jedynie osoba, która wykaże że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i swojej rodziny.

Sąd Rejonowy ferując zaskarżone orzeczenie zakwestionował dane zawarte

w oświadczeniu powoda o jego stanie rodzinnym i majątku, dochodach i źródłach dochodów, co samo w sobie nie pozbawia to ich jednak mocy wiążącej.

Aby to nastąpiło konieczne było formalne wszczęcie przez Sąd przewidzianego w art. 109 ust. 1 powyższej ustawy dochodzenia, czego w sprawie nie uczyniono (nie wydano w tej kwestii formalnego postanowienia).

Niezależnie od tego Sąd Rejonowy uznając powództwo za w części oczywiście bezzasadne nie wskazał jakiej konkretnej części żądania pozwu stwierdzenie to dotyczy.

Uniemożliwia to Sądowi odwoławczemu ocenę tego zagadnienia i co za tym idzie kontrolę w tej części zasadności zaskarżonego orzeczenia.

Powoduje to, iż zaskarżone postanowienie jest przedwczesne, a zażalenie uzasadnione.

Reasumując, zaskarżone postanowienie jest wadliwe i dlatego zażalenie powoda jako uzasadnione uwzględniono, uchylając zaskarżone orzeczenie i przekazując w tym zakresie sprawę do ponownego rozpoznania w oparciu o przepis art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie sprawę wyda postanowienie o zarządzeniu dochodzenia przewidzianego we wskazanej powyżej regulacji prawnej, a następnie podejmie czynności w celu zweryfikowania danych zawartych w oświadczeniu powoda.

Orzekając ponownie w sprawie wskaże w uzasadnieniu postanowienia w jakim zakresie powództwo jest w jego ocenie oczywiście bezzasadne (w jakiej kwocie)

i w przypadku uznania wniosku za co do zasady uzasadnionej okoliczności tę uwzględni odmawiając powodowi w części zwolnienia od kosztów sądowych

SSO Leszek Dąbek